

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Der har meldt sig to medspørgere. Den første er hr. Ole Stavad. Værsgo, første spørgsmål.

Ole Stavad (S):

Jeg synes alligevel, at indenrigsministeren også selv må kunne se, at det ser lidt underligt ud, at af de tilskud til særlig vanskeligt stillede kommuner, som blev meddelt sidste mandag, tilfalder, som jeg har kunnet regne det ud, 119 mio. kr. ud af 196 mio. kr. ti kommuner, som er blevet tvunget til at nedsætte skatten for 2007, fordi de angiveligt skulle have så store gevinster, at de ikke må have lov til at bruge pengene. De har fået 119 mio. kr.

Ministeren siger, at de kommuner, der vinder på reformen, skal sætte skatten ned. Men problemet er vel, at realiteten er, at de ikke alle sammen vinder, at de er tvunget til at sætte skatten ned uden i realiteten at være vindere, men kun er vindere i bilaget til det lovforslag, som ministeren har fremsat. Derfor er det falske tal, og derfor har ministeren været nødt til at prøve at reparere bare en lille smule på sine falske tal for særtilskuddene.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Der er overhovedet ikke nogen falske tal her. Når man skal vurdere de kommuner, der har fået særtilskud i indeværende år, ville det jo være belejligt også at se på, hvordan de kommuners profil har været hen over historien. En betydelig del af de kommuner er jo kommuner, der historisk har oppebåret ganske store særtilskud.

Udligningsreformen tilsigter selvfølgelig at rense ud i særtilskuddene. Det ideelle ville jo være at lave et udligningsystem, hvor der var nul kroner i særtilskud, fordi udligningsmekanismen i sig selv kunne klare det hele. Så god er verden ikke, men vi har dog nu fået rensset det ned, så vi kun har en pulje på 330 mio. kr. og ikke de der store milliardbeløb, vi historisk har haft. Så det er den ene del.

Kl. 16.20

Med hensyn til den anden del vil jeg da være meget interesseret, om ikke andet så fordi man jo skal lære af historien – men nu bliver det næppe min opgave at skulle forstå noget tilsvarende en anden gang, det tror jeg ikke, men alligevel – og for historieskrivningens skyld: Hvad skulle alternativet have været? Hvis det ikke var sådan, at de kommuner, der har gevinst, blev tvunget til at dele en del af gevinsten med deres

borgere, ville det jo betyde, at de kommuner, der har tab, umiddelbart skulle tilpasse sig på udgiftssiden for det fulde tab. Så skulle Ballerup Kommune, som er den kommune, der procentuelt har det største tab, altså få det hele på plads dag et. Det kunne have været et alternativ.

Forligskredsen – regeringen, Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre – har sagt, at det nok ville være lidt hårdt imod Ballerup Kommune, at den på ét budgetår skulle lave den fulde tilpasning på effekten af udligningsreformen.

Ole Stavad (S):

Jeg synes, vi begynder at nærme os kernen af den her diskussion. For de kommuner, der har gevinst – der er ingen, der ved, hvem der har haft det – har ministeren nægtet, som han gjorde det i spørgetiden sidste onsdag, at komme med et retvisende billede af, hvad der er sket.

Jeg tager udgangspunkt i den kommune, som i hvert fald jeg har en vis tilknytning til, da jeg bor i den, nemlig Jammerbugt Kommune, som er en af de angiveligt største vindere i den reform, der blev vedtaget tilbage i foråret, på udligning og finansiering, og den skal nedsætte skatteprocenten med næsten 0,8. Samtidig kan vi se, at på de budgetter, der nu er indgået aftaler om, har man en negativ vækst på næsten 1 pct. på de nye samlede områder og 1,4 pct. på de gamle områder efter KL's tal. Den har fået 10 mio. kr.

Hvor er den gevinst, der har givet grundlag for, at den kommune skulle nedsætte skatten? Tallene er falske, tallene passer ikke, og ministeren nægter forståeligt nok, da han har et flertal bag sig, at få de sande tal frem, og derfor har vi hele den diskussion med ministrene, og kommunerne kan ikke få at vide, hvorfor de er blevet behandlet uretfærdigt, og hvor pengene så er gået hen.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Der er én grund til, at vi har den diskussion, og det er, at Socialdemokratiet har valgt at sætte sig fuldstændig udenfor og i øvrigt nu forsøger at trække alle de fribilletter, man kan, til at drøne rundt i hele landet og give alle ret samtidig.

De kommuner, der synes, at de stod til et tab, som de så selv har beregnet viser sig at være større, og de kommuner, der stod til en gevinst, som de så selv har beregnet viser sig at være mindre, får alle ret af Socialdemokratiet. Det lader sig bare ikke gøre, fordi der er de penge, der